

Vicdan Azabının İlacı ve Tedavisi Yoktur.

Şark klasikleri gerçekten büyük bir hazinedir. Ama maalesef eğitimli kesimimiz batı klasiklerine ne kadar yakınsa, şark klasiklerine de o kadar uzaktır.

Bu hazineden ibret verici bir hikayecilikle **“ Geldiğinde gözü kızartan, gittiğinde yüzü kızartan, başlangıcı baldan tatlı, sonu ise dokuz boğumlu akrep zehirinden daha şiddetli ve pişmanlık olan “ÖFKE”nin”** nelere mal olduğunu çevremizde çokça görmekle birlikte, bu hatalara düşenleri de her akşam ekranlarda görüyoruz. Amacım okurlarımla hep beraber böyle bir hataya düşmememiz.

İbret ve ders verici bu hikâyecik. Sadi'nin Bostan'ında geçer. Bir gün kralın sarayındaki bir hizmetli saraydan kaçır. Gittiği yerlerde aç ve susuz kalan hizmetli pişman olup saraya geri döner. Çok öfkelenen kral diğer hizmetlilere örnek olması açısından hemen hizmetlinin idam edilmesini ister. Hizmetli krala der ki: **“ Bugüne kadar ben, size olan hizmetimin karşılığında sizin yardımlarınızla yaşadım. Hatam gereği beni öfkenize mağlup olarak öldürebilirsiniz ama yarın öfkeniz geçtikten sonra beni öldürmenin suçluluğu yüzünden içinize bir sıkıntı oturur, yediğiniz yemek, içtiğiniz su, tadını kaybeder, yattığınız yatak, başınızı koyduğunuz kuş tüyü yastık size tikenli yatak, yorgan haline gelir, vicdan azabı sizi ömrünüzün sonuna kadar bırakmaz diye üzülüyorum. Çünkü vicdan azabına ve acısına hiçbir tabip çare olamaz. Keşke böyle yapmasanız da, başka insanlar sizi bir zalim, öfkesine mağlup olan bir kral olarak bilmese...”**

Hizmetlinin bu sözleri karşısında kralın öfkesi ve hiddeti birden yatışır ve hizmetliyi affeder.

İşte ülkemizde yaşanmış bir öfke hali ve sonucu:

Adam acente olarak aldığı sıfır km. arabasını üzerine tescilini yaptırmak için yaz günü şoförler cemiyeti, karakol derken epey koşturur ve plakayı da çıkartıp taktıktan sonra büyük bir sevinç içinde evine döner. Çoluk çocuk bahçeye inerler arabaya hep beraber sevinirler. Adam yaz sıcağında koşturmaktan yorulmuştur. Bir iki lokma atıştırdıktan sonra divana uzanır ve uyur. Nice sonra uyandıktan sonra arabasını görmek üzere bahçeye indiğinde aman Allah'ım bir de ne görsün. Üç ile dört yaşındaki yaramaz oğlan çocuğu eline aldığı bir taşla

yeni alınan arabanın kaportasına resimler yaparak arabanın kaportasını mahvettiğini görür.

Hemen oğlunun yanına koşarak kendini tutamayıp çocuğun elindeki taşı alarak çocuğunun parmaklarını aynı taşla arabanın kaportasına dayayarak taşla vurmaya başlar. Acıdan çılgın atan çocuğun parmaklarından kanlar akmaya başlar. Bu durum karşısında telaşa düşen baba oğlunu hemen hastaneye götürür. Doktor çocuğun parmaklarını kurtarmaya çalıştıysa da, elinden bir şey gelmemiş ve çocuğun ezilen sağ elinin parmaklarını kesmek zorunda kalmış. Çocuk ameliyattan çıkıp gözlerini açtığında bandajlı eline fark etmiş ve gayet masum bir ifadeyle, “ **Babacığım parmaklarım yeniden ne zaman çıkacak?**”

Bu ifadeler karşısında baba adeta şok geçirir. Eve döndüğünde ise bahçede gördüğü arabasını tekmeler ve yumruklar, daha sonra da çocuğunun “ **Babacım parmaklarım ne zaman çıkacak?**” sözü kalbine ve beynine ok gibi saplanır bu acıya daha fazla dayanamayan baba kendi hayatına son vererek intihar eder.

Çocuğunuz ağladığında, yâda yaramazlık yapıp halının üzerine süt döktüğünde, sehpanın üzerindeki göz bebeği sakındığınız vazoyu kırdığında lütfen bu hikayeyi birkaç defa okuyun ve bu hikayeyi hatırlayın.

Ya da çok sevdiğiniz birine karşı sabrı yitirdiğinizi anladığınızda önce biraz düşünün. Arabanın kaportası onarılabilir ama kırılan kemikler, kırılan kalpler ve incinen duygular hiçbir zaman onarılmaz. İnsan hata yapar Hepimiz hata yaparız. Fakat öfkeyle, düşünmeden yapılan hataların bazen telafisi mümkün olmayabilir. Nitekim cezaevlerinde her gün ekranlarda gördüğümüz hele hele trafikte “ **Yan baktın, yol vermedin, klaksiyon çaldın**” bahanelerle bir anda öfkelenip cinayet işleyip de Cezaevlerinde betonorma duvarlar arkasında çürüyen bedenleri gördüğümde üzülmemek mümkün değil

Yüce Peygamberimiz : “ **En büyük pehlivan öfkesini yenendir.**” buyuruyor. Öfkesine mağlup olanın ne kadar kolu, kası, pazusu güçlü kuvvetli olursa olsun, her iki dünyada da mağlup bir pehlivandır.